

Panychida

Zádušní bohoslužba

Předmluva k aktualizovanému znění a uspořádání české panychidy. Sestaveno pro službu v rozsahu dle tradiční pravoslavné předlohy. Tato redakce překladu a postupu zádušního obřadu vychází jednak ze zkráceného českého obřadu panychidy uvedeném v tzv. Gorazdově sborníku, a dále z obvyklého církevně-slovanšského znění, dle něž byla tato česká redakce rozšířena.

Panychidy, které se konají o určených zádušních sobotách a v ostatních kalendářem stanovených dnech památ-
ky zesnulých, by se měly konat v plném zde uvedeném znění.

Panychidy soukromé se mohou konat zkráceně:

- začíná se na str. 6;
- poté se vynechává 17. kathisma (celá) i s malými ekteniemi, které jsou v kathismě (str. 7—11);
- místo kathismy se hned zpívají tropary (str. 12);
- následuje malá ektenie (str. 8);
- pak následující sedálen (str. 16);
- vynechává se žalm 50./51. (str. 17);
- kánon (od str. 17) se bere celý; v případě potřeby se však z kánonu bere jen 6. píseň s irmosem i přípěvy, malou ektenií a kondakem (str. 22—24);
- 9. píseň kánonu se může, je-li potřeba, vynechat, zpívá se hned katavasie (str. 27);
- po ní se hned zpívají tropary (str. 28);
- ektenie vroucí, a pak vše až do konce (str. 28—31).

Místo zkrácené panychidy lze konat ještě kratší **litiji za zesnulé**. Po zaambonové modlitbě: trisagion až po Otčenáš. Po ohlasu kněze následují tropary „S duchy zemřelých spravedlivých“, poté ektenie vroucí (zádušní) a modlitba kněze „Bože duchů i všelikého těla...“ s ohlasem kněze „Neboť ty jsi vzkříšení...“ (Může následovat požehnání koliva, viz modlitbu na str. 32) Pokračuje se v liturgii: „Budiž jméno Hospodinovo...“ atd. • Pokud je večer, pak po večerní kněz začíná: „Blahoslaven Bůh náš“, následující je stejný jako při liturgii; po ohlasu „Neboť ty jsi vzkříšení“, věřící zpívají „Amen,“ a dále „Tebe nad cherubíny ctěnější“, „Hospodi, pomiluj“ (třikrát), „požehnej“. Následuje propuštění.

Znění překladu z církevní slovanštiny a postup jsou upraveny podle místní české tradice. Navazuje na starší znění a postup, jak jsou uvedeny v tzv. Gorazdově sborníku. Původní překlad a uspořádání byly revidovány, rozšířeny a jazykově místy jemně modernizovány. Přihlédnuto bylo k potřebám místní liturgické praxe.

Panychida

Postup panychidy s notací

Kněz v epitrachilu (případně ve felonu) světlé barvy vychází z oltáře k místu služby panychidy. Před ním se nese svíce. Přichází ke stolku s kolivem (nebo k panychidnímu stolku se svícemi). Věřící mohou držet zapálené tenké svíčky. Slouží-li víc kněží, střídají se při malých ekteniích. Kněz vezme kadidelnici s dýmajícím kadidlem.

Diákon: Požehnej, vladyko.

Kněz s kadidlem: Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i přistě, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Okurjuje s diákonem kolem stolku s kolivem (nebo kolem stolku se svícemi). Diákon nese svíci a staví se naproti okurujícímu knězi.

Může následovat „začátek obvyklý“: trisagion až po Otčenáš.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (*Dvanáctkrát*)

»Sláva...« »I nyní...« Amen. Pojdte, pokloňme se Králi...

Žalm 90./91.

Kdo s pomocí Nejvyššího žije, pod ochranou Boha nebeského přebývá. Pravím Hospodinu: Tys zastánce můj a útočiště mé, Bůh můj, v něhož doufám. Neboť On tě vysvobodí ze sítí lovců a od úmyslu útočníků. Ramenem svým zaštití tě, pod Jeho křídly budeš v bezpečí. Jako štít tě bude chránit pravda Jeho. Nebudeš se bát hrůzy noční ani střely létající ve dne, rány dopadající v noci, nemoci i běsa poledního. Padne jich po boku tvém tisíc, deset tisíc po tvé pravici,

k tobě se však ta zhouba nepřiblíží. Jenom očima svýma to spatříš a odplatu hříšníků uvidíš. Protože jsi pravil: „Tys, Hospodine, naděje má,“ a Nejvyššího jsi učinil útočištěm svým, nepřihodí se ti nic zlého, ani se nepřiblíží rána k příbytku tvému. Neboť andělům svým přikázal o tobě, aby tě ochraňovali na všech cestách tvých. Na ruce tě vezmou, aby sis neporanil o kámen nohu svou. Po zmiji a baziliškovi šlapat budeš, přemůžeš lva i draka. Dí Bůh: »Protože ve mne doufal, tedy vysvobodím a ochráním ho, neboť zná jméno mé. Vzývati mne bude a vyslyším ho, při něm jsem v soužení, vysvobodím a oslavím ho. Dlouhým věkem ho nasytím a ukáži mu spasení své.«

»Sláva...« »I nyní...«

Alleluja, alleluja, alleluja, sláva tobě, Bože. (*Třikrát*)

Velká ektenie (zádušní)

Diákon si vezme od kněze kadidlo a okuřuje před stolkem s kolivem při každé ektenii. Nyní i při každé další ektenii platí, že v průběhu čtení velkého množství jmen mohou věřící potichu zpívat na zádušní nápěv „Hospodi, pomiluj.“

Diákon: V pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

(Opakují po každé prosbě; na obvyklý nápěv)

Diákon: Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Za odpuštění hříchů, v blahé paměti zesnulých k Hospodinu modleme se.

Za pokoj, klid a blaženou památku pro věčné paměti hodné služebníky Boží (jména) k Hospodinu modleme se.

Za odpuštění všelikých hříchů jejich, úmyslných i neúmyslných k Hospodinu modleme se.

Aby předstoupivše před strašný trůn Boží slávy, nebyli odsouzeni, k Hospodinu modleme se.

Za plačící a nešťastné, Kristovu útěchu očekávající k Hospodinu modleme se.

Aby vzdálení byli od všeliké bolesti, zármutku, sténání a uvedeni byli tam, kde září světlo tváře Boží, k Hospodinu modleme se.

Aby Hospodin Bůh náš umístil duše jejich v místě světla, pokoje, v místě hojnosti, kde všichni spravedliví přebývají, k Hospodinu modleme se.

Aby jim bylo dáno spočinutí v náruči Abraháma, Izáka a Jáko-
ba, k Hospodinu modleme se.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodati svou.

Milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů vyprosivše, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz čte zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Kněz nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě

chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Podle místní tradice se **může panychida začínat až od tohoto místa.** V takovém případě kněz začíná: Blahosloven Bůh náš...

Alleluja (8. hlas)

Kněz 1. verš: Blahoslaveni jsou ti, jež vyvolil a přijal Pán.

Věřící:

Kněz 2. verš: Památka jejich bude přecházeti z pokolení na pokolení.

Věřící:

Kněz 3. verš: Duše jejich v blaženosti spočinou.

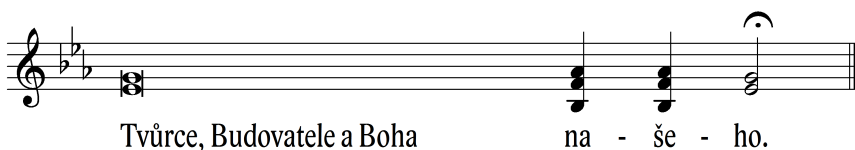
Věřící:

Tropar (8. hlas)

Kněz: Ty, jenž v hlubokosti své moudrosti lidumilně vše řídíš a co jest prospěšné, všem podáváš, jediný Tvůrce, odpocínouti dej, Hospodine, duším zesnulých služebníků svých, neboť naději svou složili na tebe, –

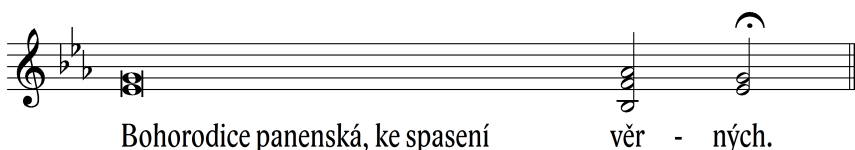
Věřící:

(»Sláva...« »I nyní...« Bohorodičen:)

Kněz: V tobě tvrz a útočiště máme a líbeznou přímlyvkyni u Boha, jehož jsi porodila, –

Věřící:

Kathisma 17. (tzv. kathisma „bezúhonných“)

(Kathisma se může vynechat.) Kathisma se pěje rozdělená na části. Většinou se zpívají pouze vybrané verše.

Část první (věřící zpívají na konci verše vždy: Alleluja).

Kněz nebo žalmista: Blahoslavení ti, jejichž cesty jsou bezúhonné, kteří chodí v zákoně Hospodinově.

Věřící:

Kněz nebo žalmista: Blahoslavení, kdož se poučují svědectvími jeho a celým srdcem ho hledají.

Věřící:

Al - le - lu - ja.

Kněz nebo žalmista: Za lepší pokládám zákon úst tvých, nežli množství zlata a stříbra.

Věřící:

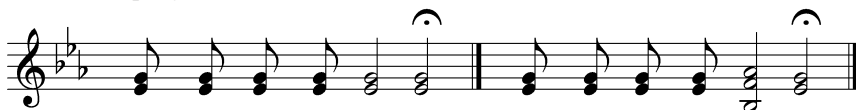
Al - le - lu - ja.

Malá ektenie (s kadidlem)

Takto se konají všechny malé ektenie; vždy s kadidlem. Při čtení většího počtu jmen zpívají věřící opakovaně podle potřeby polohlasně trojnásobné Hospodi pomiluj, na zádušní nápěv (viz zde odpověď na poslední prosbu). Na závěr ektenie čte potichu kněz vždy zádušní modlitbu zakončenou ohlasem: Neboť ty jsi vzkříšení naše...

Diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se!

Věřící po každé prosbě: Hospodi, pomiluj. (*Jedenkrát. Střídají se oba uvedené nápěvy.*)

1. Ho-spo-di, po-mi-luj. 2. Ho-spo-di, po-mi-luj.

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Aby Hospodin umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane!

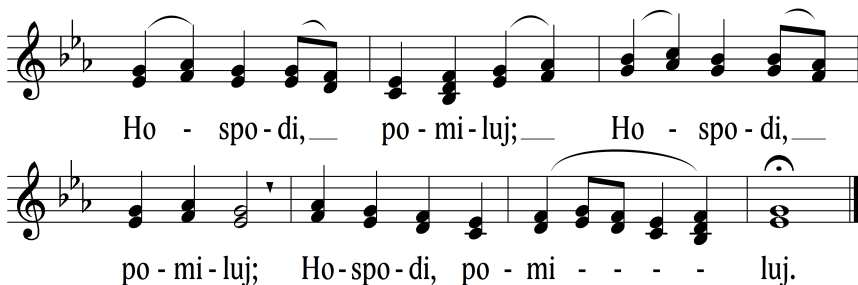
K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Dejž, ó Pa - ne.

(Třikrát. Na zádušní nápěv:)

Kněz čte tiše zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

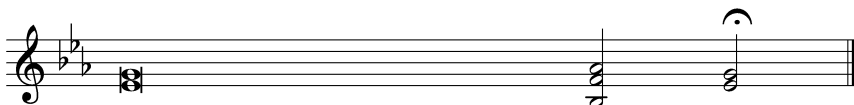
Kněz nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kathisma, část druhá

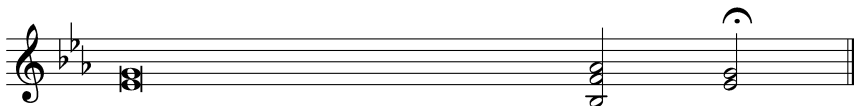
Na konci verše věřící zpívají:
Smiluj se nad služebníky svými.

Kněz nebo žalmista: Kdyby zákon tvůj nebyl mou útěchou, byl bych zahynul v pádu mém.

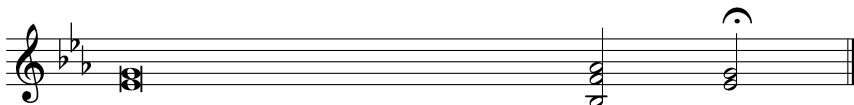
Smiluj se nad služebníky	svý - mi.
(Smiluj se nad služebníkem	svo - jím.)
(Smiluj se nad služebníci	svo - jí.)

Kněz nebo žalmista: Ruce tvé stvořily a učinily mne, dej mi ten rozum, abych se naučil přikázáním tvým.

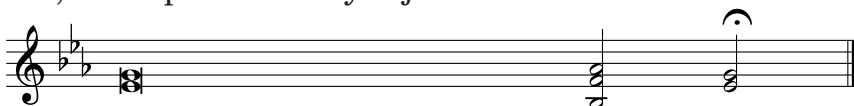
Smiluj se nad služebníky	svý - mi.
--------------------------	-----------

Kněz nebo žalmista: Na věky nezapomenu na spravedlnosti tvé; jimi zajisté obživil jsi mne.

Smiluj se nad služebníky	svý - mi.
--------------------------	-----------

Kněz nebo žalmista: Světlem krokům mým je zákon tvůj, který mi osvěcuje stezku. Ústa svá jsem otevřel a získal Duha, neboť přikázání tvých jsem žádostiv.

Smiluj se nad služebníky	svý - mi.
--------------------------	-----------

Malá ektenie

Diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se!

(A dále malá ektenie viz str. 8)

Nahlas: **Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých** (jména), **Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým...**

Věřící: Amen.

Kathisma, část třetí

Na konci verše věřící zpívají: Alleluja.

Kněz nebo žalmista: Popatřiž na mne a smiluj se nade mnou, jak to činiš s těmi, kteří milují jméno tvé.

Kněz nebo žalmista: Živa bude duše má a bude chváliti tebe, a soudy tvé budou mi na pomoc.

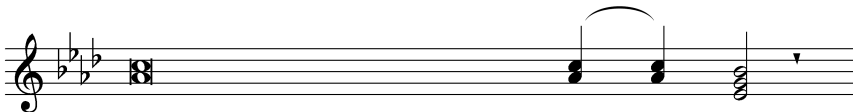

Kněz nebo žalmista: Zbloudil jsem jako ovce ztracená, vyhledej služebníka svého, neboť přikázání tvých nezapomínám.

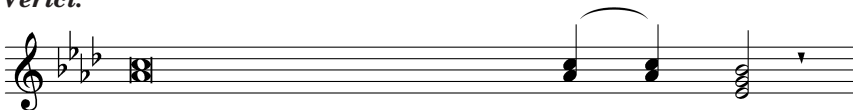
Tropary

Před přezpíváním trojverší každé sloky věřící zpívají přípěv: Blahosloven jsi... (Ž 118,12).

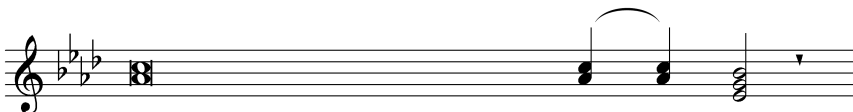

1. Blahosloven jsi, Hospo- di - ne,

Věřící:

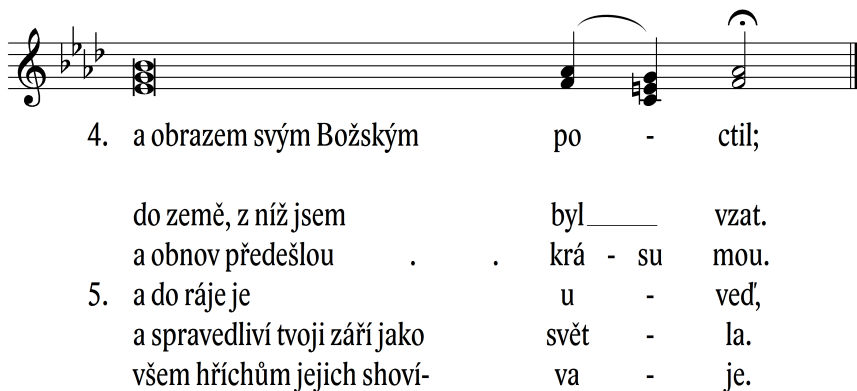
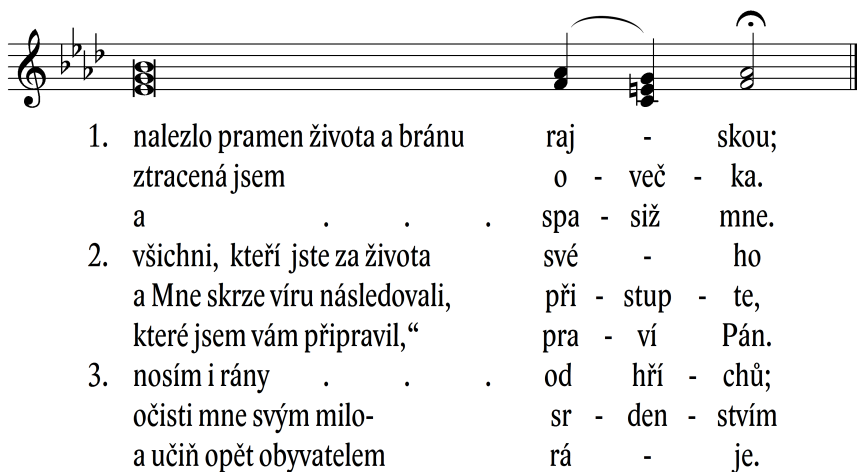
1. Shromáždění sva - tých
necht' naleznu i já cestu po- ká - ní,
Povolej mne, Spasi- te - li,
2. „Vy, kteří jste po úzké cestě soužení cho - di - li;
na sebe jako jho . . . vza - li kříž
přijměte rozkoše poct a věnců ne - be - ských,
3. Ač jsem obrazem nevýslovné slá - vy tvé,
slituj se nad svým stvořením, Vlád - ce,
a do vytoužené domoviny mne u - ved',

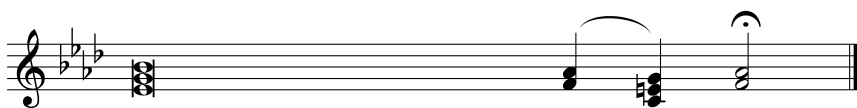

4. Kdysi z nebytí jsi mne stvo - řil
avšak kvůli přestoupení zákazu
jsi mne opět na - vrá - til
Pozdvihni mne, abych získal zpět tvou po - do - bu,
5. Odpočinouti dej, Bože, služební- kům____ svým,
kde chóry svatých, ó . . . Pa - ne,
Upokoj služeb- ní - ky své,

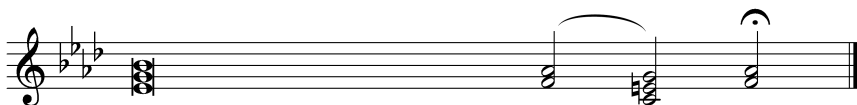
Notace 6. stichirového hlasu

Po pátém trojverší je jako přépěv »Sláva...« A po dalším trojverší je přépěv »I nyní...« Následuje bohorodičen.

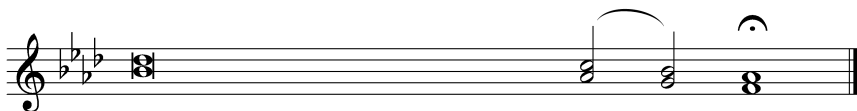

- i Svatému Du - chu.
 1. zbožně opěváme a vo - lá - me:
 2. spolubezpočátečný Synu i Božský Du - chu.
 3. a vytrhni nás z ohně věč - né - ho.
 až na věky věkův, . . . a - men.
 1. jež jsi Boha tělesně porodila ke spa- se - ní všech,
 2. spasení . . . na - lez - lo;
 3. Bohorodice přechistá, blaho- sla - ve - ná.

1. sláva tobě, Bo - že.
 2. sláva tobě, Bo - že.

3. sláva tobě, Bo - že.

Věřící: Dejž, ó Pane!

K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

(Na pomalý zádušní nápěv)

Kněž čte tiše zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež

pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hřichu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

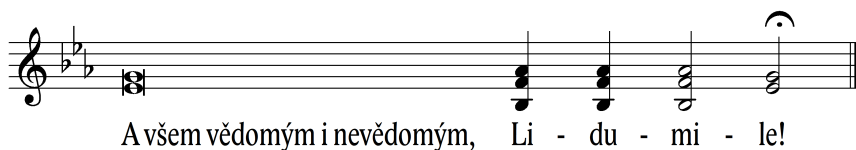
Kněz nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), **Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Sedálen

Kněz: Dejž odpočinutí se spravedlivými, Spasiteli náš, služebníků svým, dejž přebývati jim v příbytcích tvých, jakož psáno jest, v dobrotě své nepřihlížeje k pokleskům jejich úmyslným i neúmyslným. –

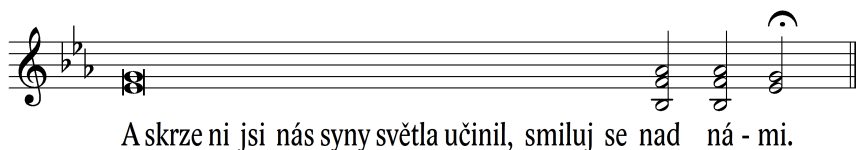
Věřící:

(«Sláva...» «I nyní...» Bohorodičen:)

Kněz: Jenž jsi ze života Panny vysvitl světu, Kriste Bože. –

Věřící:

Žalm 50. / 51.

Smiluj se nade mnou, Bože...

Kánon

Koná-li se panychida v pátek po večerní, zpíváme kánon za zesnulé dle panujícího hlasu z oktoichu ze sobotní jitřní.

Pokud nečteme sobotní kánon, zpíváme ve všech písniích kánonu jen irmosy; všechny přípěvy se zpívají podle vzoru první písňě.

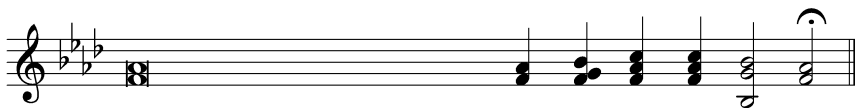
Je-li potřeba, zpívá se jen šestá píseň: irmos, přípěvy, ektenie, kon-dak. Pak hned katavasii a tropary.

Píseň 1.

Irmos: Když hlubinou moře Israel jako po souši prošel a vi-děl pronásledovatele, faraóna, tonoucího, zvolal: Bohu ví-těznou zpívejme píseň.

Přípěvy:

Kněz (použije jednu z variant):

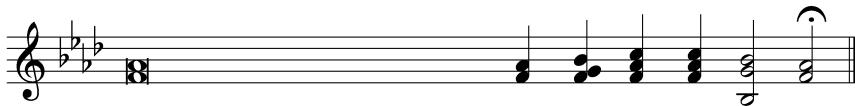

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

(Upokoj, Hospodine, duši zesnulého slu - žeb - ní - ka své - ho.)

(Upokoj, Hospodine, duši zesnulé slu - žeb - ni - ce svo - jí.)

Věřící (opakuji stejnou variantu jako kněz):

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

(Upokoj, Hospodine, duši zesnulého slu - žeb - ní - ka své - ho.)

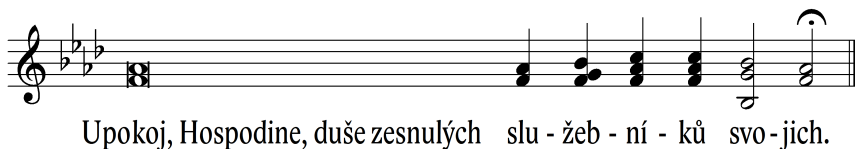
(Upokoj, Hospodine, duši zesnulé slu - žeb - ni - ce svo - jí.)

Kněz:*Věřící:*

Píseň 3.

Irmos: Není svatého, jako jsi ty, Hospodine, Bože můj, který jsi povznesl důstojenství svých věrných, Blahý, a upevnil nás na skále svého vyznání.

Přípěvy – kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Přípěvy – kněz: »Sláva...« *Pak pokračují věřící:* »I nyní...«

Malá ektenie

Diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se! (*Viz str. 8*)

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Aby Hospodin umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného krále a Boha našeho prosme.

Dejž, ó Pane!

K Hospodinu modleme se.

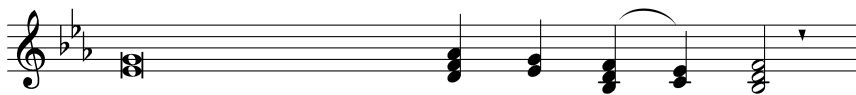
Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj. (*Na záduš-ní nápěv*)

Kněz čte tiše zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všelický hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Sedálen

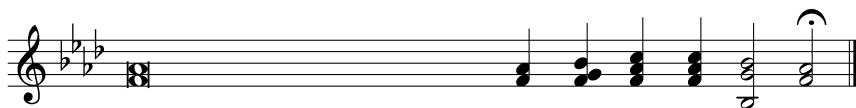

1. Vskutku všeliká marnost,
stín a sen je ži - vot po - zem - ský,
2. Jak říká Písmo: sotva svět zís - ká - me,
3. Do země vši - chni při - jde - me,
4. Proto, Kris - te Bo - že,
5. Sláva Otci i Synu i Sva- té - mu Du - chu
6. Přesvatá Bo - ho - ro - di - ce,
7. pod lidskou ochra- nu mě ne - svě - řuj,

Píseň 4.

Irmos: Kristus je má síla, Bůh a Pán, důstojně pěje a hlásá svatá církev, a s čistou myslí slaví Pána.

Přípěvy – kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy – kněz: »Sláva...« **Pak pokračují věřící:** »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Notace 8. stichirového hlasu

1. neboť zbytečně

se pachtí všich - ni po - zem - šta - né.

2. už se do hro - bu kla - de - me.

3. kde jsou spolu králo- vé i žeb - rá - ci.

4. upokoj zesnulé ja - ko Li - du - mil.

5. i nyní i vždycky, až na vě- ky vě - kův. ____ A - men.

6. v čase života mého mne ne - o - pouš - těj,

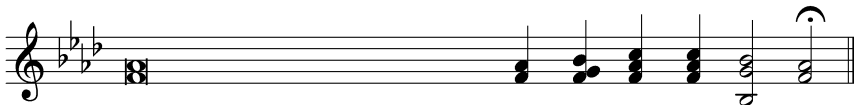
7. ale sama se mně

zastaň a smi- luj se na - de mnou.

Píseň 5.

Irmos: Božským světlem svým, Blahý, osvěť láskou duše, jež se časně z jitra k tobě modlí. Aby poznaly tebe, Slovo Boží, pravého Boha, jehož z temnoty hříchů vzývají.

Přípěvy – kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy – kněz: »Sláva...« **Pak pokračují věřící:** »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

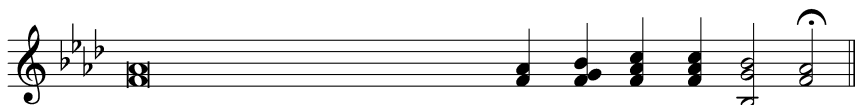

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Píseň 6.

Irmos: Vidím, kterak vlnobitím pokušení jako bouří zmítáno je moře života, a když k tichému jsem připlul tvému přístavu, volám k tobě: Vyveď ze záhuby život můj, Mnohomilostivý.

Přípěvy – kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy – kněz: »Sláva...« **Pak pokračují věřící:** »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Malá ektenie

Diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se! (*Viz str.*)

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Aby Hospodin umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného krále a Boha našeho prosme.

Dejž, ó Pane!

K Hospodinu modleme se.

Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj. *(Na záduš-
ní nápěv)*

Kněz čte tiše zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

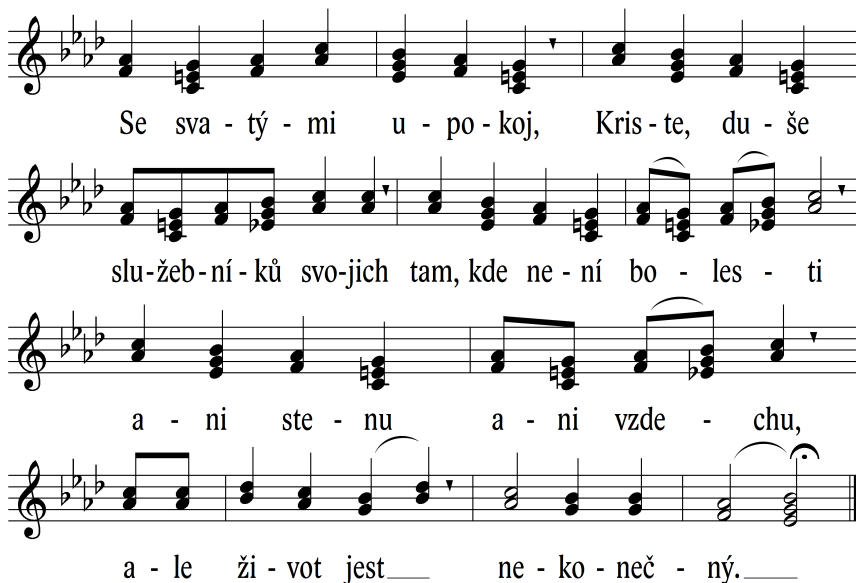
Věřící: Amen.

Kondak

Kněž při něm okuřuje dokola panychidního stolku

Zpěv zádušního kondaku: »Se svatými upokoj...«:

Se sva - tý - mi u - po - koj, Kris - te, du - še

slu - žeb - ní - ků svo - jich tam, kde ne - ní bo - les - ti

a - ni ste - nu a - ni vzde - chu,

a - le ži - vot jest ____ ne - ko - neč - ný. ____

Žalmista čte ikos, který se dokončuje zpěvem:

Jediný nesmrtelný jsi ty, který jsi učinil a stvořil člověka.
My, pozemšťané, jsme ze země stvořeni byli a do téže země
se opět vrátíme, jak jsi nám určil, když jsi pravil po našem
stvoření: „Prach jsi a v prach se obrátíš.“ V zemi jako všich -
ni lidé tedy i my půjdeme. —

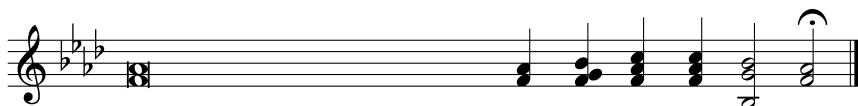
Nad hro - bem pla - čí - ce pě - je - me:

al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - - le - lu - ja!

Píseň 7.

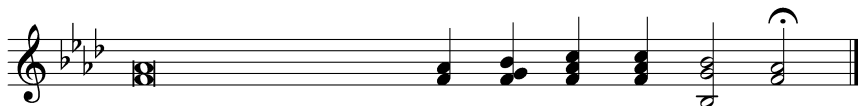
Irmos: Anděl učinil, aby se pro zbožné mládence pec stala rosonosnou. Chaldejské však sežehl plamen řízením Božím, takže i mučitelé uvěřili a museli zvolat: Blahosloven jsi, Bože otců našich.

Připěvy – kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Připěvy – kněz: »Sláva...« **Pak pokračují věřící:** »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

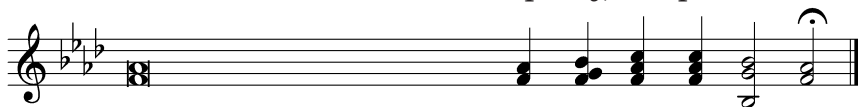

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Píseň 8.

Irmos: Z plamene jsi na zbožné mladíky rosu kropil a oběť spravedlivého jsi vodou spálil. Tebe, Kriste, jenž pouhou svou vůlí vše můžeš vykonat, budeme vyvyšovat po všechny věky.

Připěvy – kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy – kněz: »Sláva...« Pak pokračují věřící: »I nyní...«

Sláva Otc i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

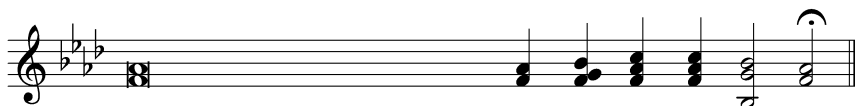

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Píseň 9.

Irmos: Boha lidem nelze viděti, na něho ani chóry andělské neodváží se vzhlednouti. Tebou však, Nejčistší, zjeveno jest smrtelníkům Boží Slovo vtělené. Jež velebíce, s nebeskými zástupy blahoslavíme tebe.

Přípěvy – kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy – kněz: »Sláva...« Pak pokračují věřící: »I nyní...«

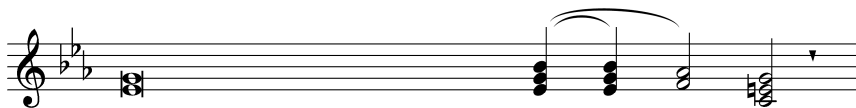

Sláva Otc i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

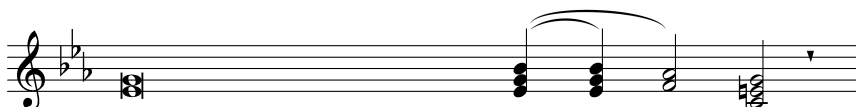

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Tropary (4. hlas)

1. S duchy zemřelých spravedlivých, Spa - si - te - li,
2. zachovej je v životě bla - že - ném,
3. V místě pokoje svého, Hos - po - di - ne,
4. uděl odpočinutí i duším služeb- ní - ků svých,
5. Sláva Otci i Sy - - nu
6. Tys Bůh, jenž v podsvětí se - stou - piv,
7. ty i duším služeb- ní - ků svých

8. I nyní i vždy - - cky,
9. Jediná pře - či - stá
10. jež jsi Boha nevýslovně v lůně no - si - la,

Ektenie vroucí

Diákon: Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

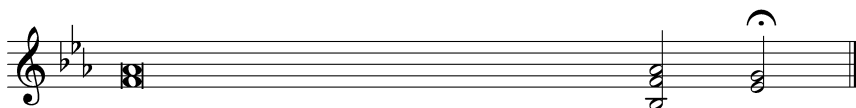
(Na zádušní nápěv:)

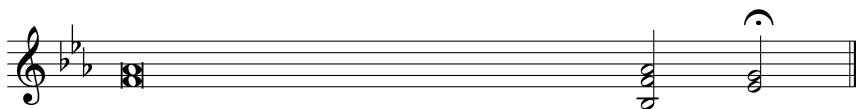
Ho - spo - di, — po - mi - luj; — Ho - spo - di, —

po - mi - luj; Ho - spo - di, po - mi - - - - luj.

1. upokoj duše služební- ků svých,
2. jenž u tebe jest, Lidu- . . . mi - le.
3. kde všichni svatí tvoji odpočí- va - jí,
4. neboť ty jediný jsi Li- du - mil.
5. i Svatému . . . Du - chu.
6. mučivé okovy spoutancům roz- lá - mal;
7. odpočinutí po - přej.

8. až na věky věků. A - men.
9. a neposkrvněná . . . Pan - no,
10. za spásu duší našich zesnulých se při - mluv!

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Diákon: K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj. *(Jedenkrát)*

Kněz říká nahlas modlitbu za zesnulé (ostatní kněží tiše spolu s ním):

Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Závěr

Diákon: Velemoudrost.

Kněz: Přesvatá Bohorodice, spasiž nás.

Věřící: Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Kněz: Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

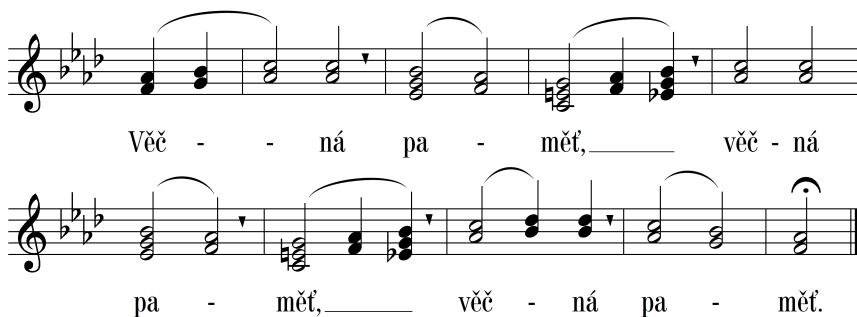
Hospodi pomiluj, Hospodi pomiluj, Hospodi pomiluj.
Požehnej.

Kněz: Vstavší z mrtvých Kristus, pravý Bůh náš, jenž nad živými i nad mrtvými vládne, na přímluvy přechisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, ctihodných a bohonosných otců našich i všech svatých, duše odebravších se od nás služebníků svých (jména) v sídla spravedlivých uvede, v náruči Abrahámově jim udělí pokoje, k spravedlivým připočte a nad námi se smiluje jako blahý a Lidumil.

Věřící: Amen.

Diákon: V blahém zesnutí věčný pokoj uděl, Hospodine, zesnulým služebníkům svým (jména), a učiň památku jejich věčnou.

Věřící:

Vě - - ná pa - měť, _____ věč - ná

pa - měť, _____ věč - ná pa - měť.

Modlitba nad kolivem na památku zesnulých

Diákon: K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněž: Pane, Bože náš, naděje všech vzývajících těbe a uctívajících jméno tvé svaté. Požehnej kolivo, které zde v chrámu předkládáme, a všechny obětiny na památku zesnulých služebníků Božích (jména). A ty, za něž byly přineseny, uveď do země živých. Daruj jim útěchu a odpuštění hříchů. Vládce, ty znáš lidskou nemoc, nevcházej v soud se služebníky svými, kteří se s vírou a nadějí odebrali k tobě. Dejž, abychom příkázání tvá svatá zachovávali a pamatovali na všechny, kteří se k tobě odebrali po všechny věky v naději vzkříšení a života věčného. **Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých, Kriste, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem i přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Kněz: Nechť jim Bůh daruje blaženost a udělí jim pokoj,
a nad námi se smiluje jako blahý a Lidumil.

Diákon: Duše jejich v blaženosti spočinou.

Diákon: Památka jejich bude přecházeti z pokolení na pokolení. Amen.

Sestaveno podle překladu a uspořádání panychidy dle české tradice, jak je tato zádušní služba uvedena v tzv. Gorazdově sborníku. Upraveno a rozšířeno dle církevně-slovanského trebníku.

2011—2018—2023 — v. 0.41

www.download.pravoslavi.cz#panychida